

Κύριον
Σ. Κοσμίδη
Γενικό Γραμματέα Υπουργικού Συμβουλίου

16 Ιανουαρίου 2001

Αγαπώτε Λωρεόνη,

Ζητώ συγγνώμη για την έκρηξή μου κατά την διάρκεια της πρόσφατης τηλεφωνικής επικοινωνίας μας. Προσπαθώ να ελέγχω τις αντιδράσεις μου, αλλά κάποιες φορές ξεφεύγω.

Ως ενεργός πολίτης αυτού του τόπου παρακολουθώ με απορία τις ενέργειες της Κυβέρνησης και των Φορέων της, μέσα απο τους οποίους σχεδιάζει και πραγματώνει το έργο της. Συνήθως είναι ενέργειες που χαρακτηρίζονται απο μεγάλη δόση αυτοσχεδιασμού και μάλλον χωρίς αναφορά σε μια «ραχοκοκαλιά», δηλαδή σε μια στρατηγική, που προυποθέτει και σκέψεις/πρόβλεψη «της επόμενης μέρας».

Ιδιαίτερως, όμως αγανακτώ, όταν οι κυβερνώντες, ισχυρίζονται άμεσα ή έμμεσα, ότι η ευθύνη για ότι δεν έγινε, δεν είναι δική τους.

Απο τα πρώτα σεμινάρια management οι εκπαιδευτές τονίζουν «Η εταιρεία είναι οι άνθρωποι» και στόχος της διοίκησης είναι να οργανώνει και κατευθύνει τους ανθρώπους να αποδώσουν το μέγιστο ως προς ένα συγκεκριμένο στόχο.

Και οι «Κυβερνήσεις είναι οι άνθρωποι»
... Τις υπόλοιπες σκέψεις τις αφήνω για σένα.

Ως προς το θέμα φάρμακο και φαρμακευτική περίθαλψη, συμμερίζομαι αρκετές απο τις διαπιστώσεις σου, αλλά «δεν προσυπογράφω», όπως είπα και στο Συνέδριο, τις αντιδράσεις σου. Η αντιμετώπιση του θέματος «φάρμακο», κατά την γνώμη μου, δεν μπορεί να γίνει με κατασταλτικά μέτρα. Θέλει μια θεώρηση σε επίπεδο Εθνικής Οικονομίας, προγραμματισμού με βάση σωστά στατιστικά στοιχεία, διαφάνειας σε όλα τα επίπεδα, εκπαίδευση των πάντων (των Κυβερνητικών στελεχών περιλαμβανομένων) και εκτίμηση «του επιχειρείν», όπως γίνεται και σε άλλους Κλάδους.

Στο τελευταίο να διευκρινήσω: Εννοώ «το επιχειρείν» που θα αποδίδει παραγωγικά στην εθνική οικονομία και τους αναπτυξιακούς στόχους της Κυβέρνησης.

Το ύψος ή η τάση της κατανάλωσης/χρήσης φαρμάκων, ως ένας αριθμός ή εκατοστιαίο ποσοστό δεν μπορεί να είναι το μοναδικό κριτήριο και μέτρο χάραξης και εξασφάλισης μιας ορθολογικής φαρμακευτικής περίθαλψης.

Όποιο σύστημα και να ακολουθηθεί πρέπει να είναι πάγιο, απλό, εύκολα ελέγξιμο και κοινωνικά δίκαιο.

Απέναντι σου, τρέφω και γω τα ίδια φιλικά αισθήματα.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'I. Dritsas', with a large, sweeping flourish above the name.

I. Δρίτσας